

[Glistrup]

skulle sidde og harmonisere rundt omkring i nogle enormt store møder, der kostede enormt mange penge at holde, og hvor der gik 15 år med at få udformet hver enkelt sætning. Men fordi det system kunne latterliggøres, skal man ikke uden videre tro, at det stik modsatte system er godt. For der er en meget, meget stor risiko for, at det også indebærer meget store farer, og disse farer får man ikke klaret på den måde, som hr. Gade har været inde på, at man bare sætter en streg over artikel 7, stk. 2, for nissen flytter med, hvad enten tingene foregår formelt i Kommissionsregi eller i et standardiseringsudvalgsregi eller på Bermuda, eller hvor det foregår. Nissen er nemlig de meget, meget store, indflydelsesrige interesser, der ligger i erhvervsorganisationerne, men skam også i de store kæmpe milliardforetagender. De vil være der på deres plads, hvad enten det bliver en artikel 7, stk. 2, i Kommissionens bygning eller det bliver i en eller anden anden bygning.

Når derfor hr. Gade kæmper for, at andre interesser skal opnå indflydelse, så opnår han meget lidt med en eller anden politisk manøvre i Markedsudvalget, rent bortset fra at det jo er uhyre usikkert, om Danmark til syvende og sidst får adgang til noget som helst andet end enten at sige ja eller nej til den udformning, som de store lande giver det her. Jeg tror ikke en døjt på – eller i hvert tilfælde kun en meget lille døjt på – at Danmark kan få nogen som helst indflydelse på, hvordan man får udformet de nærmere regler her.

Men det er jo altså det helt forfærdelige aspekt, som vi har i så mange sager om, hvor i alverden vi skal lægge afgørelsen. Det er jo nationalt, og det er internationalt, det er i EF, det er i FN, det er i NATO, det er alle andre steder. Hvem skal have den afgørende indflydelse? For der er jo nogle mennesker, der skal have en indflydelse.

Efter min mening er et af de klogeste mennesker, der har gået på denne jordklode, hr. Mao over i Kina med hans måske berømteste af alle berømte udtalelser om: Lad de tusind blomstre blomstre. Altså med andre ord, at man pluralistisk hvert eneste sted skal have lov til at finde ud af, hvordan man vil lave sin tårnkran eller sin plæneklipper eller sin skærmterminal, eller hvad man vil, og lade den fri konkurrence, hvor forbrugeren er konge, afgøre det. Vi er altså dybt skeptiske over for dette direktivforslag;

måske springer vi, og måske bliver vi stående oppe på vippen.

Preben Møller Hansen (FK):

I dialekten er der naturligvis forskel på det fynske og det bornholmske, men på et tidspunkt, da hr. Glistrup talte, lukkede jeg mine øjne, og da lød det præcis, som om det var Aksel Larsen, der talte, hvor han sagde: Vi har ingen indflydelse overhovedet på de beslutninger, der træffes, hvis vi kommer i EF. Aksel Larsen sagde det klart, enkelt og tydeligt. Og det burde SF's nuværende medlemmer prøve på at interessere sig en lille smule for frem for at tro på, at vi har nogen som helst indflydelse i EF. De store træffer deres beslutninger, udformer deres direktiver og fremsender dem til de parlamenter, som har tilsluttet sig medlemskab af EF.

Jeg forstår enhver markedstilhænger fuldkommen. Selvfølgelig må formålet med vort medlemskab for EF-tilhængere være at harmonisere dansk lovgivning til det øvrige Europa inden for EF. Ingen skal være i tvivl om det. Man kan ikke bebrejde nogen det.

Det, man skal gøre, når man er modstander af EF, er at klargøre, hvilke uhyggelige konsekvenser dansk medlemskab af EF vil få, når man gennemfører det såkaldte indre marked. Og det er baggrunden for, at vi ved diskussionen om dette maskindirektiv anlægger de betragtninger, som vi gør. Det kan godt være, at hr. Gade synes, det er unaturligt, at vi prøver på at forklare vore venner i SF, at de er forkert afmarcheret, og det er selvfølgelig ærgerligt, at de optager det på den måde. Det var bedre, hvis de som forstandige mennesker sagde: Jamen vi forstår da godt Fælles Kurs, for de har samme holdninger, som SF havde tidligere, da SF optrådte i rollen som Danmarks forsvar mod EF. Derfor er det helt naturligt, at vi stiller de spørgsmål til SF's talsmand, som fra denne talerstol i realiteten forsvarer det, der foregår for nærværende.

Og så kan man anlægge den betragtning, at det er politik. Jamen det er alt. Det er vel også politik, når vi forsvarer danske arbejderes mulighed for at få beskæftigelse, og når vi snakker om at forhindre, at danske virksomheder bliver solgt til andre EF-lande for at fusionere eller ophøre med at eksistere. Det er vel også politik.